

NOMINATIE
MIMEPRIJS

VSCD 2019

Juryrapport VSCD Mimeprijs 2019

De jury

Jasper Damsteegt (voorzitter), directeur Schouwburg Kunstmin

Marlies Heuer, actrice

Michèle Bouwmans, programmeur LUX

Irene Pronk, directeur Theater het Kruispunt

Nicole van Vessum, directeur theaterfestival De Parade

John de Weerd, programmeur Het Nationale Theater

De uitreiking

Zondag 15 september 2019 tijdens het Gala van het Nederlands Theater in ITA Amsterdam.

VSCD Mimeprijs

De mimeprijs is een makersprijs voor een persoon of groep.

Genomineerd zijn:

***Beefteefjes* - Servaes Nelissen / Feikes Huis**

Servaes Nelissen heeft een imposant oeuvre opgebouwd als poppenspeler en theatermaker. Met zijn drieluik *Beefteefjes* - een vrolijk makend drieluik over depressie - heeft hij een indrukwekkende voorstelling aan dit rijke oeuvre toegevoegd. Hierin schetst Servaes op bijzonder invoelbare en persoonlijke wijze drie perspectieven op depressie. In het eerste deel speelt hij Willem Koevoet, kunstenaar en bovenbuurman van Servaes. Hij kijkt met ons via Koevoet naar zichzelf en laat hem reflecteren op de tobberige nachtelijke gesprekken die zij voeren over zijn depressie.

In het tweede deel zien we Servaes zelf, als kunstenaar. Met zeer gelaagd spel en zonder de ironie die we zo van hem gewend zijn, verbeeldt hij zijn eigen eenzaamheid en de eenzaamheid van het kunstenaarschap. Servaes schildert zijn eigen silhouet in een kanaal, boetseert voor zichzelf een minnares uit klei en voert een gesprek met een waterkoker. Poppen hebben in dit deel van de voorstelling plaatsgemaakt voor huishoudelijke artikelen, verf en klei. We zijn live getuige van de bezieling van het materiaal en zien Servaes worstelen met zijn eigen nabeelden.

Het laatste deel van de voorstelling is het luchtigst en lijkt het meest op eerder werk dat we van Servaes kennen. Servaes speelt hierin Renate Schoep, een hondentherapeute die met hond Porgy een gesprek probeert te voeren terwijl ze zijn baasje Willem Koevoet aan de lijn heeft, de bovenbuurman uit het eerste deel. Zo is de voorstelling rond en besluit Servaes de voorstelling met de kwaliteit waar hij zo vertrouwd mee is: het poppenspel.

De mimejury prijst de stap die Servaes gemaakt heeft met dit werk en was bijzonder ontroerd door de persoonlijke thematiek die Servaes zonder ironie en met groot gevoel voor materiaal en verbeelding heeft getoond.

***How to build a Universe* - Davy Pieters / Theater Rotterdam**

Davy Pieters verdient haar nominatie voor haar voorstelling *How to build a Universe* omdat ze opnieuw laat zien dat ze een geheel eigen oeuvre aan het ontwikkelen is waarin ze minutieus en intelligent onderzoekt wie de hedendaagse mens is in een door technologie en apocalyptische bedreigingen getekende wereld en beschaving. Dat doet ze met een uniek handschrift en een geheel eigen stijl: visueel en muzikaal ijersterk, beïnvloed door zowel film, games, literatuur als wetenschap en documentair materiaal.

In *How to build a Universe* zijn haar vijf sterke fysieke performers zowel kwetsbaar als aanraakbaar. Tegelijkertijd zijn zij robotachtige cyberwezens die sporen van een menselijke beschaving en gedrag ontdekken en zich dat eigen trachten te maken in een uitgestorven wereld. Wat dat oplevert is een ontroerend, grappig en scherpzinnig portret van het menselijk tekort waarin Pieters toeval en technologie samen brengt in een gesamtkunstwerk waar kleur, licht, beeld en beweging versmelten met de cadans van de (algo)ritmische muzikale compositie.

Davy Pieters is een belangrijke regisseur en theatermaker die niet meer weg te denken is in het Nederlandse en internationale theaterlandschap. Ze zet in op een onvergelijkbare stijl, waarin mime, beeld en actualiteit gelijkwaardige en belangrijke ingrediënten zijn. De jury is daarvan onder de indruk.

(.....) Een voorstelling die schijnt heeft aan zijn eigen vage titel (12+) - Jetse Batelaan / Theater Artemis

(.....) Een voorstelling die schijnt heeft aan zijn eigen vage titel van Theater Artemis is een ontregelende ode aan de verbeelding. Een absurd en filosofisch meesterwerk dat alle theaterconventies tart. Jetse Batelaan rekt alle grenzen op en overschrijdt ze, zonder ook maar 1 seconde ongeloofwaardig te worden. Het is theater dat aan theater voorbij gaat. Het zoomt in op existentiële vragen als 'zijn of niet zijn?' 'Wat is echt en wat is fake?' en 'wat betekent hier eigenlijk, en waar is daar?' Het is donker, diep en onnavolgbaar, maar tegelijkertijd heel gewoon en übergeestig.

Deze liefdesbetuiging aan de onbegrensde mogelijkheden van theater wordt subliem vertolkt door topmimers Carola Bärtschiger, Elias de Bruyne en Willemijn Zevenhuijzen. Zij spelen met overtuiging drie pubers waar je ogenblikkelijk van gaat houden. Alles klopt aan wat ze doen, elke beweging, elk woord valt op zijn plek. Hun lijven die zo precies en minutieus boekdelen spreken. Hun woorden die perfect getimed steeds de juiste toon raken, zoals dartpijltjes de roos.

Deze theaterervaring over wat theater of kunst nu eigenlijk is of kan zijn, zet alles op zijn kop. Het spel met licht en donker, kartonnen acteurs, de schrik-effecten, het loskoppelen van beeld en geluid, personages die er tegelijkertijd wel en niet zijn, ontregelen tot op het bot. En toch is het geheel logisch.

Batelaans eigenzinnige idioom is zo geloofwaardig, omdat hij precies snapt hoe verbeelding werkt. Hij laat het publiek in het duister tasten, maar geeft steeds weer net voldoende houvast om met plezier, schrik en verbazing in zijn universum te verblijven. Het is uniek en razend knap gemaakt theater dat invoelbaar maakt dat er eigenlijk niets te begrijpen valt. Of juist alles.

**De VSCD Mimejury kent de Mimeprijs 2019 toe aan
*How to build a Universe - Davy Pieters / Theater Rotterdam***